

هشدار مدودف به فنلاند

معاون شورای امنیت روسیه هشدار داد که هلسینکی پس از پیوستن به ناتو در پوشش اقدامات به اصطلاح دفاعی، عملاً در حال آماده‌سازی برای جنگ با روسیه است و افزود که ممکن است مسکو غرامت کامل خسارات وارده به این کشور در جنگ جهانی را از فنلاند طلب کند. «دیمیتری مدودف» معاون شورای امنیت روسیه در یادداشتی برای خبرگزاری تاس با عنوان «دکترین جدید فنلاند: حماقت، دروغ و ناسپاسی» نوشته است: «فنلاند پس از پیوستن به ناتو تحت پوشش اقدامات دفاعی، در حال پیگیری مسیری تقابلی برای آمادگی جنگ با روسیه است و به نظر می‌رسد که سکویی برای حمله به ما آماده می‌کند.» مدودف تأکید کرده است که سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) به‌طور کامل در این اقدامات دخیل است و «اکنون در حال تسلط بر پنج حوزه عملیاتی فنلاند شامل زمین، دریا، هوا، فضا و فضای سایبری است.»

تحریم اسرائیل در اسپانیا

نخست‌وزیر اسپانیا دیروز طرح‌هایی را علیه رژیم صهیونیستی بابت اقداماتش در باریکه غزه اعلام کرده است. «پدرو سانچز» نخست‌وزیر اسپانیا گفت: «باید برای صلح در خاورمیانه کار کنیم. تمام کارهایی که تاکنون انجام داده‌ایم، در کاهش رنج مردم فلسطین موفق نبوده است.» وی در ادامه افزود: «ما تصمیم گرفتیم بنادر اسپانیا را به روی کشتی‌های اسرائیلی که سامانه‌های دفاعی حمل می‌کنند، ببندیم. تصمیم گرفتیم که کمک‌های بشردوستانه به ساکنان باریکه غزه را افزایش دهیم.» سانچز ادامه داد: «اسپانیا مشارکت در تامین بودجه آن‌را با ۱۰ میلیون یورو افزایش می‌دهد. ما تصمیم گرفته‌ایم تا حریم هوایی خود را به روی تمامی پروازهایی که تسلیحات یا مهمات به اسرائیل می‌برند، ببندیم. ما فعالیت شرکت‌های حمل و نقلی را که از بنادر اسپانیا سوخت ارتش اسرائیل را تامین می‌کنند، ممنوع خواهیم کرد.»

فعالیت سیاسی بنت

یک رسانه عبری گزارش داد نخست‌وزیر سابق رژیم صهیونیستی در تلاش است تا فراقسبونی جایگزین ائتلاف حاکم به رهبری بنیامین نتانیاهو تشکیل دهد. «فتالی بنت»، نخست‌وزیر سابق رژیم صهیونیستی به دنبال این است تا ائتلافی جایگزین ائتلاف حاکم به رهبری «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر این رژیم تشکیل دهد. بر اساس گزارش الیوم السابع، نفتالی بنت روز دوشنبه با «گادی ایزنکوت»، رئیس پیشین ستاد ارتش رژیم صهیونیستی دیدار کرد تا در خصوص پیوستن وی به یک حزب بزرگ به رهبری بنت گفت‌وگو کند. پیش از این، دو هفته پیش نفتالی بنت در دیداری مشابه با «اوئگنور لیمرمن»، رهبر حزب «اسرائیل خانه ما»، در مورد همین موضوع گفت‌وگو کرده بود. گزارش حاکی از آن است که نفتالی بنت تمایل دارد فرایند ادغام احزاب را در هفته‌های آینده یا تا پایان ماه جاری میلادی به پایان برساند تا جایگزینی برای بنیامین نتانیاهو به‌عموم معرفی کند.

بودند، نابود شدند. این امدادگر سازمان ملل می‌گوید مشخص نیست که امدادگران چگونه باید به کار خود ادامه دهند. «ما باید ببینیم چه مقدار از محل اقامت، ذخایر، وسایل نقلیه و مواد ما باقی مانده است.» این ذخایر حاوی لوازم پزشکی، داروها و سایر اقلام مورد نیاز فوری برای بیمارستان‌های غزه بود. پس از حمله، سازمان بهداشت جهانی از «الگوی تخریب سیستماتیک مراکز درمانی» صحبت کرد. «حضور عملیاتی» این گروه در غزه اکنون «به خطر افتاده بود و تلاش‌ها برای حفظ یک سیستم بهداشتی در حال فروپاشی رافاج کرده و بقای بیش از ۲ میلیون نفر را از دسترس خارج کرده بود.» بیش از ۹۰ درصد از کل بیمارستان‌های نوار غزه از آغاز جنگ توسط اسرائیل آسیب دیده یا ویران شده‌اند، و سازمان بهداشت جهانی در مجموع بیش از ۶۰۰ حمله به مراکز درمانی را شمارش کرده است. به گفته وزارت بهداشت غزه، بیش از ۱۵۰۰ نفر از کادر پزشکی کشته شده‌اند. ده‌هائرف توسط ارتش اسرائیل دستگیر شده‌اند و بسیاری از آنها هنوز چند ماه بعد در اسارت هستند. برخی از کسانی که آزاد شده‌اند می‌گویند که شکنجه شده‌اند. تخریب بیمارستان‌ها و تجهیزات پزشکی توسط اسرائیل به‌ویژه در شمال غزه قابل توجه بوده است. یک مرکز دیالیز مدرن توسط بولدوزرهای اسرائیلی تخریب شد. یک کلینیک متخصص در درمان سرطان، که تنها چند سال قبل در مرکز غزه افتتاح شده بود، ابتدا توسط ارتش اسرائیل اشغال شد و سپس منفجر شد. اکنون، اسرائیل مستقیماً امدادگران، آخرین افرادی که هنوز توانایی وارد کردن دارو و غذا به نوار غزه را دارند، هدف قرار می‌دهد. اگر سازمان بهداشت جهانی و سایر سازمان‌های سازمان ملل متحد توانایی خود را برای فعالیت در نوار غزه از دست بدهند، فقط مراکز توزیع کمک‌های غذایی باقی می‌ماند و این برای مردم غزه یک فاجعه خواهد بود.

گلوله‌ای در سر

هبا عبداللایم، ۳۹ ساله، در حالی که بغض کرده، می‌گوید: «ما دیگر نمی‌دانیم چه کار کنیم.» شوهرش یکی از چند هزار نفری است که در دو ماه گذشته هنگام تلاش برای تهیه کمک‌های غذایی زخمی شده است. در ۲۲ ژوئن، او امیدوار بود که از کاروان سازمان ملل که از طریق گذرگاه مرزی زیکیم وارد نوار غزه شده بود، کمی آرد برای خانواده‌اش تهیه کند. اما در این روز نیز، سربازان اسرائیلی به سمت جمعیت شلیک کردند. محمد عبداللایم، راننده تاکسی سابق که از آغاز جنگ بیکار شده بود، از ناحیه سر مورد اصابت گلوله قرار گرفت. از آن زمان، سمت راست بدن او تا حد زیادی فلج شده و قادر به صحبت کردن نیست. او همچنین دچار سوءتغذیه است و حلقه‌های تیره‌ای زیر چشمانش دارد. او بی‌حس و حال روی تشک نازکی در چادری در شهر غزه دراز کشیده و اندراش از طریق لوله‌ای به کیسه پلاستیکی که روی زمین جلویش قرار دارد، ریخته می‌شود. هبا ایل دایم می‌گوید که این خانواده در طول جنگ ۱۰ بار آواره شده‌اند. چادر آنها فرسوده شده و دیگر هیچ محافظتی ارائه نمی‌دهد، اما آنها قادر به یافتن چادر جدیدی نیستند. در چهار ماه گذشته، اسرائیل دیگر اجازه ورود پارچه یا برزنت به غزه را نداده است. شوهر عبداللایم که به شدت مجروح شده است، به مراقبت‌های پزشکی و دارو نیاز دارد، اما در حال حاضر به هیچ‌کدام از آنها دسترسی ندارد. علاوه بر این، او می‌گوید که کوچکترین فرزندان، محمد، بیمار است و از کمبود پلاکت خون رنج می‌برد. او به غذای سالم، میوه، سبزیجات و گوشت نیاز دارد - اما خانواده ماه‌هاست که هیچ‌کدام از اینها را ندارند. او می‌گوید که آنها روز قبل اصلاً چیزی برای خوردن نداشتند و در این روز فقط توانستند نخود بخزند - یک کیلوگرم به قیمت ۸۰ شیکل، معادل ۲۰ یورو. عبداللایم می‌گوید که معمولاً در طول روز آب می‌نوشند تا درد گرسنگی خود را آرام کنند. آنها مدت زیادی است که هیچ آذوقه اضافی ندارند و فقط به اندازه‌ای که بتوانند دهنده بمانند، با هم می‌خورند. روی یک میز کوچک در چادر، چند ادویه، یک بطری نیمه خالی روغن پخت و پز و یک قوطی لوبیا وجود دارد. او می‌گوید که به دلیل گرسنگی، مرتباً دچار سرگیجه می‌شود و زخم‌هایی روی بدنش دارد که احتمالاً نتیجه شرایط بهداشتی نامناسبی است که مجبور به زندگی در آن هستند، همراه با سیستم ایمنی ضعیف، به علاوه، او لباس هایش را با مواد شوینده دست‌ساز که باعث سوزش پوست می‌شود، تمیز می‌کند. هبا عبداللایم می‌گوید: «این یک احساس وحشتناک است که ببینی فرزندت برای غذا گریه می‌کند و نمی‌توانی چیزی به او بدهی. احساس درماندگی غیرقابل تحمل است. فقط کسانی که خودشان این شرایط را تجربه کرده‌اند می‌توانند آن را درک کنند.» او به تازگی موفق شده است یک تکه نان کوچک برای شوهر مجروحش بخرد. او می‌گوید قیمت آن حدود دو یورو بوده است.

بازارهای خالی

محمد الخداری، فروشنده ۲۲ ساله، کمبود گسترده غذا را تأیید می‌کند. او می‌گوید: «بازارها خالی هستند.» او در غرقه سادهاش در شهر غزه، اقلامی را می‌فروشد که معمولاً از مراکز GHF می‌آیند. او می‌گوید مردم به او غذای غارت‌شده می‌دهند تا برای سایر چیزهایی که به شدت به آنها نیاز دارند، پول تهیه کنند. اسرائیل ادعا کرده است که ایجاد سایت‌های توزیع GHF، تجارت کالاها می‌کمی را که گفته می‌شود حماس نیز از آن سود می‌برد، متوقف کرده است. اما اینطور نیست. بعضی چیزها دیگر اصلاً در دسترس نیستند، خداری می‌گوید: «ارد دیگر پیدا نمی‌شود و پیدا کردن برنج دشوار است.» او ادعا می‌کند که فقط یک یورو اضافه قیمت برای غذا می‌گیرد و فقط یک یورو برای هر کیلوگرم برنجی که معادل ۲۰ یورو می‌فروشد، دریافت می‌کند. او می‌گوید که مشتریان اغلب او را به خاطر قیمت‌های بالا سرزنش می‌کنند. اما او اصرار دارد که تقصیر او نیست، او به سختی از پس خودش برمی‌آید. او می‌گوید: «جامعه بین‌المللی وعده‌های زیادی داده است. اینجا در غزه، ما هیچ چیزی ندیده‌ایم. هیچ چیزی نرسیده و اوضاع فقط بدتر شده است.»

ترجمه: آر یاصدیقی

به گفته مقامات فلسطینی در غزه، از پایان ماه مه بیش از هزار نفر در حالی که سعی در دسترسی به کالاهای امدادی داشتند، کشته

شده‌اند. اکثریت قریب به اتفاق آنها در مکان‌های توزیع GHF یا نزدیک آنها کشته شده‌اند. در حالی که برخی دیگر در مجاورت کاروان‌های امدادی به‌نوار غزه وارد شده است، نیمی از این کامیون‌ها به GHF و نیمی دیگر به سازمان ملل و سایر سازمان‌های امدادی ارسال شده است. این ممکن است زیاد به نظر برسد، اما به طور متوسط فقط ۷۵ کامیون در روز است. قبل از جنگ، روزانه حدود ۶۰۰ کامیون کمک وارد نوار غزه می‌شد.

علاوه بر این، پرسنل سازمان ملل ماه‌هاست که از عدم توانایی در دریافت کمک‌های امدادی به دلیل امتناع ارتش اسرائیل از ارائه مجوز لازم برای عبور از منطقه جنگی شکایت دارند. تقریباً هر چیزی که دریافت می‌شود، غارت می‌شود. «توزیع خودخواسته» اصطلاحی جبرگرایانه است که در سازمان ملل برای توصیف این وضعیت استفاده می‌شود. اکنون، امدادگران نیز با این خطر روبرو هستند که ده‌هائرف از کسانی که به دنبال دسترسی به کمک هستند، توسط ارتش اسرائیل کشته شوند. به طور خلاصه، اسرائیل سازمان ملل را در موقعیت غیرممکنی قرار داده است. این تصور با این واقعیت تقویت می‌شود که ارتش روز یکشنبه دستور تخلیه بخش‌هایی از شهر دیرالبخ - از جمله مناطقی که سازمان ملل و بسیاری از سازمان‌های کمک‌های بشردوستانه در آن مستقر هستند - را صادر کرد. چندین انبار نیز در آنجا واقع شده است، به همراه درمناگاه‌های موقت، سه چاه و یک کارخانه نمک‌زدایی. آب کارخانه نمک‌زدایی صدها هزار آواره در مواسی را تأمین می‌کند. در حال حاضر مشخص نیست که آیا این آب همچنان جریان خواهد داشت یا خیر. سازمان ملل نیز مستقیماً هدف قرار گرفته است. عصر یکشنبه، اسرائیل به انبار مرکزی سازمان بهداشت جهانی (WHO) حمله کرد و طبق گزارش‌ها، یک گلوله توپخانه سوراخی در سقف ایجاد کرد و سپس یک کوادکوپتر - یک پهپاد مسلح - ظاهر از طریق سوراخ وارد شد و یک ژنراتور را نابود کرد. پس از وقوع آتش‌سوزی، نگهبانان انبار عقب‌نشینی کردند و در نتیجه افرادی از یک اردوگاه پناهندگان در روهیرو انبار، ساختمان را غارت کردند. اشیپگل روز دوشنبه توانست با یک امدادگر سازمان ملل در محل صحبت کند. او گفت: «من می‌توانم تانک‌ها را ببینم.» در طول مکالمه، صدای تیراندازی به طور مداوم همراه با انفجار گاه به گاه شنیده می‌شد. «من می‌توانم غیرنظامیانی را ببینم که هر چیزی را که به دستشان می‌رسد غارت می‌کنند: لوازم نظافت، باتری، قابلمه، غذا.» روز دوشنبه، یک ساختمان مسکونی سازمان بهداشت جهانی، که گفته می‌شود حداقل ۳۰ پرسنل و اعضای خانواده آنها در آن بودند، به همین ترتیب مورد حمله قرار گرفت. پس از یک حمله توپخانه‌ای اولیه، ظاهر ایک کوادکوپتر باعث آتش‌سوزی شد. در همین حال، ارتش ظاهرآ ساختمان را محاصره کرد و سربازان اسرائیلی زنان و کودکان را از طریق منطقه جنگی به سمت مواسی فرستادند و مردان را دستبند زده و بازرسی کردند. سربازان یکی از آنها را بردند و مشخص نیست چه بر سر او آمده است. پس از آن، ظاهرآ چندین تانک خسارات قابل توجهی به ساختمان وارد کردند و وسایل نقلیه متعلق به سازمان بهداشت جهانی که برای تخلیه آماده شده

ست بلکه یک نسل‌کشی است

در غزه، توزیع کمک‌ها را آغاز کرد. اما این سیستم ناکارآمد است و کمک‌های امدادی فقط در چهار مکان واقع در مناطق نظامی تحت کنترل ارتش اسرائیل توزیع می‌شود. زمان بازگشایی این مراکز نیز متفاوت است و گاهی اوقات کمک‌ها فقط در عرض ۱۵ دقیقه تمام می‌شوند، به همین دلیل است که مردم اغلب شب را در همان نزدیکی می‌گذرانند. همچنین به همین دلیل است که هر ج و مرج اغلب رخ می‌دهد. سربازان اسرائیلی و گاهی حتی پرسنل امنیتی خصوصی مرتباً به جمعیتی که به سمت مکان‌های توزیع GHF هجوم می‌آورند، شلیک می‌کنند.

قتل عامی با بیش از ۷۰ کشته

به گفته مقامات فلسطینی در غزه، از پایان ماه مه بیش از هزار نفر در حالی که سعی در دسترسی به کالاهای امدادی داشتند، کشته شده‌اند. اکثریت قریب به اتفاق آنها در مکان‌های توزیع GHF یا نزدیک آنها کشته شده‌اند، در حالی که برخی دیگر در مجاورت کاروان‌های کمک‌های سازمان ملل مورد اصابت گلوله قرار گرفته‌اند. حتی اگر نتوان حوادث فردی را به‌طور کامل روشن کرد، گزارش‌های رسانه‌های بین‌المللی، کارشناسان پزشکی قانونی، پزشکان و سازمان‌های امدادی یک الگوی واضح را نشان می‌دهد: اکثریت قریب به اتفاق مرگ و میرها توسط ارتش اسرائیل ایجاد می‌شود. اشیپگل همچنین با شاهدانی صحبت کرده است که گزارش داده‌اند توسط سربازان اسرائیلی مورد اصابت گلوله قرار گرفته‌اند. یک‌شنبه گذشته بدترین حادثه از این دست تاکنون رخ داده است. به گفته فلسطینی‌ها، ظاهرآ بیش از ۷۰ نفر در تلاش برای غارت کاروان برنامه جهانی غذای سازمان ملل در شمال غزه پس از عبور از گذرگاه مرزی زیکیم کشته شدند. اشیپگل روایتی از یک فلسطینی که در آنجا حضور داشته، در اختیار دارد. او می‌گوید سربازانی را دیده که از فاصله نزدیک با تانک به مردم شلیک می‌کردند. او می‌گوید پسری که کنارش بود، گلوله‌ای به صورتش خورد و جلوی چشمانش جان باخت. خودش توانست به همراه پسرش پشت تپه‌ای از شن پنهان شود. او می‌گوید آنها توانستند با دست خالی، اما زنده، به سلامت فرار کنند. این مرد می‌گوید این بدترین چیزی بود که تا به حال تجربه کرده است. یکی از امدادگران سازمان ملل که در حال حاضر در نوار غزه است، می‌گوید: «گرسنگی مردم را چنان ناامید کرده که فقط به جلو هجوم می‌آورند.» او اسرائیل را مقصر می‌داند. از یک طرف، به این دلیل که محاصره اسرائیل باعث ناامیدی شده و در وهله اول منجر به غارت شده است. از طرف دیگر، به گفته او، اسرائیل تمام تلاش‌ها را برای دریافت غذا را تضعیف کرده است. امدادگر سازمان ملل می‌گوید، قبل از آخرین محموله در روز یکشنبه، برنامه جهانی غذا چندین بار از ارتش اسرائیل درخواست کرد که فاصله خود را با کاروان حفظ کنند تا از قتل عام دیگری جلوگیری شود. «بیهوده بود. مردم به کاروان هجوم آوردند و اسرائیلی‌ها به آنها شلیک کردند.» برنامه جهانی غذا (WFP) همچنین رسماً تانک‌ها و تکتیراندازهای اسرائیلی را مسئول تیراندازی مرگبار دانسته است. در مقابل، ارتش اسرائیل ادعا کرده است که در پاسخ به یک «تهدید»، «تیرهای هشدار» شلیک کرده است.

فقط ۷۵ کامیون در روز

این امدادگر سازمان ملل می‌گوید ارتش اسرائیل تأمین امنیت حمل و نقل‌ها را غیرممکن کرده است. او می‌گوید در اولین جنگ، نیروهای پلیس که رسماً تحت کنترل حماس بودند، امنیت مؤثری را برای تحویل کمک‌ها فراهم می‌کردند، اما آنها بارها توسط نیروهای اسرائیلی هدف قرار می‌گرفتند. او می‌گوید رهبری اسرائیل همچنین